

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΧΑΒΑΡΑ

Γιάννου Πετροχειλου

Τὸ σπήλαιον τοῦτο κεῖται ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρῆς τοῦ ὑψώματος 110 μ., τὸ ὄψοιόν εὐρίσκεται πρὸς Α. τῆς Παναγίας ὅτι εἰς Β. Δ. 37° 50,8' καὶ Α. ῥῆκος GR. 23° 50,7' καὶ εἰς ὑψόμετρον 50 περίπου μέτρων. Αποτελεῖται ἀπὸ σάστημα Ἰολλοειδῶν κοιλιαστικῶν σφαιριωμένων κρυστῶν, τὰ ὅποια ἔχουν διανοιγεῖ εἰς διασταυρώσεις διαλάσεων τοῦ κατωτέρου μαζιῶν τῆς Ἀπτικῆς, ἐν συνουσίᾳ μὲ τὰς στρωσιγενεῖς ἐπιφανείας του. Τὸ ὄλικόν του μήκος εἶναι 20 μ., τὸ πλάτος του 9 μ.

Τὸ σπήλαιον Χαβάρα ἐπιτὸς τῆς χαρακτηριστικῆς μηχανοφυρικῆς θέσεως του ἔχει καὶ ἐπιπέδη λιθωματικὴν ὄλην, ἣ ὅποια εἶναι δύο εἰδῶν: συμπαγῆ καὶ τοξώδη. Ἡ πρώτη παρουσιάζεται μὲ μορφὰς σταλακτιωτοῦ καὶ ἐπικαλωματῶν. Ἡ σταλακτιώτικη εἰς τὰ χαμηλὰ μέρη εἰς 1/2 μ. εἶναι κεκαλυμμένη ἀπὸ χριστινῶν προσκρίσεων ἐπὶ τῶν ὁρίων εἶναι ἐπιτεταμένη ἢ ἐπικαλωματική. Ἡ τοξώδης ὄλη εἶναι ἐλαχίστη.

Αἱ χριστινῶν προσκρίσεις ἐπιτελοῦνται ἀπὸ δύο στρώσεις, μίαν κατωτέραν μὲ κελύφη *HELIX HELDREICHI* (*SCHUMMERI*) ἐπιπροσδιοριστῶς πύκτου, καὶ μίαν ἑνωτέραν, 15-20 ἐκ. πύκτου, μὲ τὰ ἑντὰ ὡς ἓνα λεθίονα, τετραγώνια ἑλλειπτικὰ ὑπὸ καὶ ὀδόντας *HELES HELES* (*LINEUS*). Τὰ ἑντὰ τετραγώνια χαρτίζονται σαφῶς διὰ κροσσῶν ἀφροστυκτικῆς.

Ἐντὸς τοῦ σπηλαίου ὑπάρχουν ἐπίσης ἀποθέσεις γουανὸ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς V καὶ VI, καὶ ἀπὸ θηλαστικῶν κυρίως νυκτερίδων καὶ προβάτων, ἐπιπέδως ἀκαταμάχιστα. Ταῦτα ἔχουσιν μεταβροχισμὸν ἐπὶ τὰς ὀφθαλμοὺς θηλαστικῶν, πιθανῶς ἀλλοτεπὸς, εἰς τὴν πρόσφατα ἀποχωρήματα τούτης εὐρέτησαν εἰς τὸ χαμηλότερον σημεῖον.

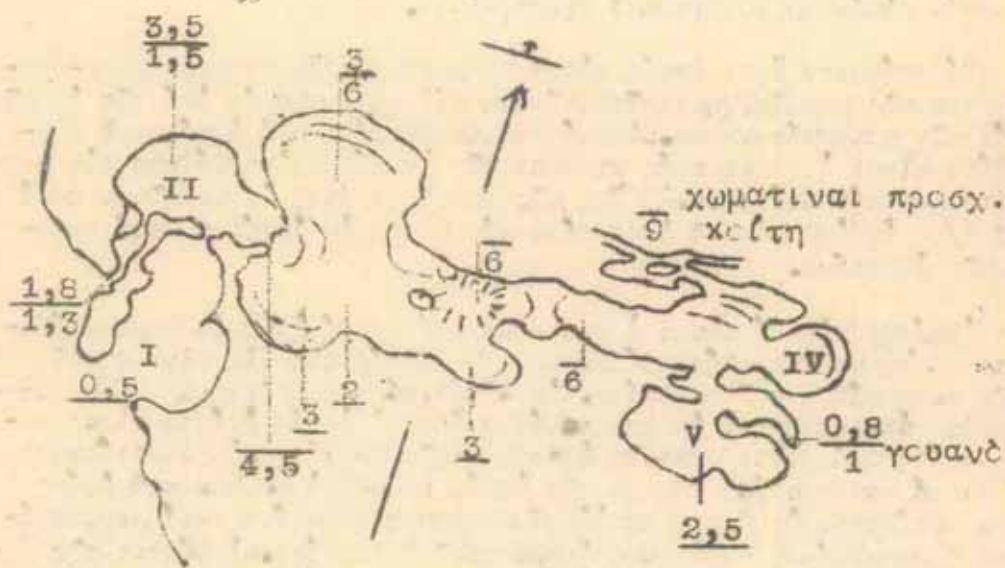
Ἐντὸς τοῦ σπηλαίου ζοῦν ἐπίσης νυκτερίδες, νυκτερίαι λεπιδόπτερα καὶ κατὰ τὸ θέρος, κατὰ τὴν εἴσοδον, πολλὰ ἀίτερτα. Τέλος, εὐρέτησαν τεμάχια κηλίνων γουβροειδῶν ἑγγύων.

Αἱ ἐν τῷ σπηλαίῳ γινόμεναι κλιματο-ὄρολογικαὶ παρατηρήσεις κατὰ τὴν 1 Μαρτίου 1953 ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

καί εἰς τόν βόρειον ὑψηλόν ὄβλον του. Ὁ τελευταῖος εἰάν φωτισθῆ
γίνεται ἀληθινά φαντασμαγορικός.

Ὁ προσδιορισμός τῶν ἐν τῷ σπηλαίῳ ζωικῶν ὑπολειμμάτων ἐγένε-
το παρά τοῦ κ. Χατζησαβάντου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀ-
θηνῶν τῆ ἐδγενεῖ φροντίδι τοῦ γεωλόγου κ. Η. Παρασκευαῖδη.

Περί τοῦ ἀνωτέρω σπηλαίου ἡσχολήθη καί ἡ Σπηλαιολογική Ὀ-
μάς τοῦ Ε.Ο.Σ. ἡ σχετική ὄμως δημοσίευσις τοῦ Τμήματος (Ι. Σαντο-
ριναίου. Σπηλαιολογικῆς ἔρευνες Σ.Ο τοῦ Ε.Ο.Σ. εἰς "ΒΟΥΚΟ" 1946
σελ. 104) διαλαμβάνει μόνον περιληπτικὰς ἐντυπώσεις.

Κάτωπις σπηλαίου Χαβάρα
Κλίμαξ 1:200